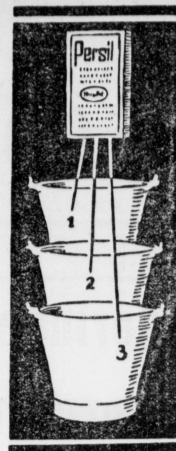

Hør nu godt efter, Anna:

Til 3 Spande Vand
bruges 1 lille Pakke
Persil. — Naar vor
Vaskekedel tager 6
Spande Vand, bruger
vi altsaa 2 smaa Pak-
ker Persil à 45 Øre
eller 1 stor Pakke til
85 Øre og intet andet!

Vindeygir, hurðar og listar

Gott og bilit arbeiði.

Hugo Øster's Maskinsniðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

- indtil der maatte opnaas en Ordning af Øernes finansielle Forhold til Staten paa Grundlag af Ministeriets Skrivelse, og dernæst et Finansaar efter at en Nyordning maatte være traadt i Kraft. (Vedtaget).
- Fra et Flertal (Dam, Debess, Mitens og Patursson): Lagtinget indstiller, at følgende Indtægter tillægges Tinget:
 - Kongs- og Matrikulsatten.
 - Fæste- og Indfæstningsafgiften af Kongsgodset samt Renter og Afdrag, der indgaa paa Grundforbedringslaan. (Vedtaget).
 - Men desværre fældte Sambandet og Selvstyret Forslaget fra Socialdemokratiet: »Lagtinget skal have Ret til at regulere de under a og b nævnte Afgifter».
 - Skibsafgiften, idet man indstiller, at denne fordobles, og at Ændringer i denne indtil videre kan foretages ved kgl. Anordning efter Tingets Indstilling.
 - De 30.000 Kr., som Staten ifølge Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930 om Forandring af forskellige Skatter og Afgifter hidtil har faaet af Indførselsafgiften. (Vedtaget).
 - Nedenstaaende Afgifter paa Varer, der indføres til Færøerne:

Af følgende Varer, bortset fra almindeligt Rejsegods, svares som Afgift paa Indførselsprisen:

 - Fodtøj med Overtoj, hvori forefindes Silke, samt andet Fodtøj, som helt eller delvis er foret med Silke eller silkeblandet Stof eller forsynet med Får eller Bæsetning af Pelsværk, samt Lakfodtøj 20% (Vedtaget).
 - Galanteri- og Bijouterivarer samt Nipsager, herunder Guld- og Sølvvarer, Pletvarer og Fyrværker 20% (Vedtaget).
 - Hatte, Huer og Kasketter samt Dele til saadanne 10% (Vedtaget).
 - Instrumenter, Musikinstrumenter samt

Dele til saadanne, Plader til mekaniske Instrumenter, Grammofoner, Fonografer o. l. Instrumenter samt Dele og Tilbehør dertil 15% (Vedtaget).

5. Legetøj 20% (Vedtaget).

6. Silke, herunder Kunstsilke, Silkevarer og Halvsilkevarer 20% (Vedtaget).

8. Af Tændsikker svares en Afgift af 10 Øre pr. Pakke. (Fremsat af Socialdemokratiet, Bortfaldt). Socialdemokratiets Forslag gik ud paa en Afgift af 5 Øre pr. Pakke, men Selvstyrepartiets Udvalgsrepræsentanter foreslog Afgiften opsat. Men Vedtagelsen strandede dog paa dette Parti.

9. Af Spillekort svares en Afgift af 1 Kr. for hvert Spil, der indføres eller tilvirkes. (Vedtaget).

10. Af Postpakker, der indføres, skal svares almindelig foreskrevet Told, forsaavidt de indeholder toldpligtige Varer, og ellers mindst 50 Øre pr. Pakke. (Vedtaget).

Følgende Forslag til Socialdemokratiet blev fældt af Selvstyre og Samband:

f. Fra et Mindretal (Dam): Forslag til Lov om Monopol vedrørende Salg af Spiritus og Tobak. § 1. Fra 1. Oktober 1932 maa ingen uden Færøernes Lagting indføre berusedrikke eller nogen Art af Tobak. Indførselsafgiften af disse Varer bortfalder samtidig.

§ 2. Lagtinget fastsætter de nærmere Regler for Salget af de nævnte Varer.

6. Fra et Mindretal (Debess, Mitens og Patursson): a) Lagtinget optager Forhandling med Regeringen om Ordning af de øvrige Fællesanliggender. (Vedtaget).

7. Et Mindretal (Debess, Mitens og Patursson): Lagtinget nedsætter et staaende Udvalg paa 5 Medlemmer til i Forbindelse med de færøske Rigsdagsmænd at indhente Oplysninger af enhver Art af offentlig finansiell Betydning for Færøerne. (Vedtaget).

8. 3) Lagtinget forventer, at Regering og Rigsdag som hidtil støtter færøske Sagers Fremme i

det Omfang, som Forholdene gør det ønskeligt og muligt. (Vedtaget).

Kapitalistar.

I teim góðu tíðunum, tá alt gekk kapitalistum eftir vild, tá var tað eins og at vísa tarvi eitt reytt klæði at tala um socialismu. Teir ríku vildu sjálvir ráða fyri borgum, teir vóru menn at sita bæði við róðri og skeytið og dragið. Skútan gekk av tí allarbesta. Socialisma var einans til at niðurbóta áráðið i einstaklinginum — »det private Initiative», sum menn róptu seg uppá bæði seint og tíðliga. »Det private Initiative» er drívfloðurin í øllum framtokum á fòldum, ljóðaði hvar ein vendi sær. Tað var einki, ið kundi sammetast við tað. Nú hoyrir eingin talan um »det private Initiative». Nei, nú hevur pipan fingið eitt annað ljóð. Nú rópa kapitalistar víða hvar um lond og ríkir neyðar-róp. Nú hava teir stýrt skútinu í so harðar streingir, at nú vinna teir ikki aftur til lands av egnum ávum.

Nú skal staturin hjálpa; tí annans ganga kapitalistar til grundar. Til undanfòrslu peika teir á, at teir hava rindað so nógv í teim góðu tíðum til statin, og tí er tað rættur at krevja hjálp, nú teir eru illa fyrirkomnir. Tað kann væl vera, at tað er nakað í hesum; men tað sýnir líka fullt fyri tí, at »det private Initiative» er gott í teim góðu tíðum, meðan tað offentliga má standa við endan, tá tær ringu tíðirnar koma.

Hetta er eins og orðatakið sigur, at í góðum veðri vilja allir stýra. Eingin óviti, sum kann halda um ein stýrisvøl, er so vánaligur, at hann ikki kann halda einum báti beinum, tá loyn er, og sjógvurin er slættur. Soleiðis er »det private Initiative». Tað er ófara gott, meðan alt gongur við, men meldar pass, tá streymurin rekur ímóti.

Tá fòroyskir javnaðarmenn skriva um tann skaðiliga privatkapital, sum valdað hevur krepping um allan heim, so óast okkara heimligu íhaldsgarpar og royna at forsvara

privatkapitalin við at villeiða fólki við slikum grýlum sum t. d., at nú eru eingir kapitalistar í Føroyum.

Nei, tíværri, kapitalisman í Føroyum er komin til at tróta. Kapitalistandin elvir stríð og ókir klandur og togan millum teir ymisku londini og millum teir ymisku kapitalistararnar, og tá »maa den lude, som mindre formaar». Tað skal sigast okkara heimligu kapitalistum til heiður og æru, at teir hava hildið væl út; men tíværri óvíst er, hvussu leingi teir hanga í aftrat. Kapitalistarnir í øðrum londum hava sögið mergin úr teimum. Soleiðis er »det private Initiative». Kapitalistandin er av tí illa og hevur gjøgnum allar tíðir hópa pening saman á nakrar fáar hendur, meðan fjóldin av fólkið — stundum heil lond og ríkir — lifir hungur og neyð. »Hetta er verðsins gongd», siga tey, sum stuttstygð eru; tí tey síggja ikki tann dulda orsakin til hesa neyð og armóð.

Hvørjir vóru teir, ið kveiktu tann fyrsta neistan til ta stóru orrustu, sum í fíra ár — frá 1914 til 1918 — legði býir og landspartar í kalda kol? Tað vóru einavaldsharrar, stýðjaðir av samvitskuleysum kapitalistum.

Hesir einavaldsharrar hava flest allir fingið ta lon, teir hava uppiborið. Summir eru ríknir úr landi, meðan aðrir eru tiknir av dogum; men teir samvitskuleysu kapitalistararnir sita enn í háseti sum einavaldsharrar. Summir nevast enn tá við konganavni. Vit hoyra nevndar: oljukongar, tinkongar, koparkongar, eldsprutukongar o. s. fr.

Hesir kongar eru eins ráðaríkir og hinir, ið burtur eru ríknir. Teir ráða fyri prisinum á teim ymisku vørum, og teir syrgja fyri, at peningurin skal streyma ríkiliga inn í teirra peningagrunn, meðan teir, sum sveitta fyri at framleiða vorurnar, lifa hungur og neyð.

Teir menn her á landi, sum forsvara kapitalistandan við tí neyðarligu undanfòrslu, at her eru eingir kapitalistar, teir annaðhvørt vilja blinda fólki, ella eru teir stuttstygðir. Hví lita teir ikki heim in í kring, ella hví kanna teir ikki gongdina

gjøgnum fleiri ár. Tað er ikki nokk at hyggja at víðurskiftinum her á landi og einans halda seg til dagin í dag. Høvdu teir kannað söguna eitt sindur og hugt eitt sindur út um okkara landamark, tá høvdu teir sæð, hvussu einstaklingar úti í stóru verð skúma róman, meðan fjóldin hungur.

Soleingi tíðirnar vóru góðar, hildu kapitalistarnir virkir — fabrikkir — og forrættningar o. s. fr. gangandi. Fólki fingi arbeid hjá teimum. Arbeidararnir sveittaðu og slitu frá morgni til myrkurs, teir fingi so dánt inn í munnin, meðan kapitalistarnir tóku ágóðan. Tá tíðirnar broyttist, og peningurin ikki streymaði so ríkiliga inn í kapitalistlummarnar, tá stedgað teir virkjumum — ella minkaðu um arbeidsmegina — og arbeidsmenn gjordust arbeidsleysir.

Teir, ið høvdu sveittað fyri at framleiða vorurnar, gjordust breyðleysir, meðan kapitalistarnir, ið høvdu tikið ágóðan, knýttu posabandið fast um gullposan og liggja omaná gullinum.

Fylgjurnar eru allmanna kunnugar: alt vinnulívið í heiminum stedar.

Teir stóru góðseigararnir í bandaríkinum vilja ikki selja kornið; tí teir ikki fáa so hugar prísir, sum teir vilja hava. Teir brenna kornið fyri at minka um mongdina; tí so fáa teir hegre prísir fyri tað, ið eftir verður. Hvát leggja teir í tað, at ein mongd av fátækum fólki ynskja sær ein breyðbita og ongan eiga at leggja í munnin. Slikt hugsa kapitalistar ongatið um. Meðan góðseigararnir brenna kornið, nýta teir einki kol til brenni. Teir máttu hugsað eitt sindur um teir fátæku kolarbeidararnar, sum av hesu orsök missa arbeiðið og verða breyðleysir. Nei, tað gera teir ikki; tí kapitalistandin rurar teim í svøvn. Soleingi hesin skaðiliga andi ræður í verðini, verða víðurskiftini sum tey eru: fjóldin hungur, fyri at einstaklingar

